

КОНЦЕПЦИЯ

име на проекта: Произход — Земя

Куратор: Кристин Лангинауер

Автор: Лора Димова

В работата си художничката Лора Димова разглежда чувството ни за принадлежност на дълбоко и задълбочено ниво. Един копнеж, който е отвъд конкретната нация и не се определя от границите. Новият проект на Димова “Произход - Земя” разглежда връзката ни със земята и природата. Той обединява практиките, които тя развива през годините по отношение на керамиката, философското мислене и художествения език. На кръстопът между Изтока и Запада, Севера и Юга, миналото и бъдещето, традицията и модерността, художничката често се пита къде принадлежи.

Земята е памет, съхраняваща следи от вече изгубени култури и цивилизации. В изследванията си Димова се фокусира върху историята на България - нейната родина, с която се свързва от разстояние, докато живее във Финландия. Търсенията ѝ я отвеждат в отминали времена, когато връзката със земята е била по-осезаема и взаимна, докато днес природата се е превърнала във фон на сцена, населена с хора. Философът на околната среда Вал Плъмууд пише: “Вероятно отличителната черта на западната култура, а може би и главният белег на нейния екологичен провал, е идеята, че човечеството е коренно различно и отделно от останалата природа и от другите животни. Тази идея, понякога наричана човешки изключителен подход, ни позволи да експлоатираме природата и хората по-безмилостно (някои биха казали по-ефективно) от други култури, а нашите мощни, разрушителни форми на живот доминират на планетата.”

В епохата на антропоцена сме престанали да се съобразяваме със Земята и сами сме се превърнали в организъм, към който вече не се обръща внимание. От екологична гледна точка всеки жив организъм е двустранен, той трябва да изпраща и получава информация от други организми и от околната среда, за да оцелее. В текста си “Как човекът стана неадресиран?” семиотикът Рийн Магнус твърди, че нашата представа за природата и възходът на технологичните устройства за комуникация са направили Земята безгласна за нас, защото сме станали едновременно изпращачи и получатели на собствените си съобщения. Как можем да поправим тази скъсана връзка?

Загубвайки връзката си с природата, ние сме загубили и начините си на съществуване с нея - навиците, обредите и ритуалите, които ни свързват с околната среда. С “Произход - Земя” Димова иска да ни помогне да си спомним за многобройните начини, по които сме преплетени заедно. В Sala Tiziano инсталацията заобикаля посетителя в едно потапящо преживяване. Елементи от природата като почва, камък, вода и звукът на вятъра и дъжда са съчетани с предмети от керамика и порцелан. Докато посетителят се лута и изследва, творбата бавно разкрива многобройните си детайли и пластове. Инсталацията създава почти подземно място, подобно на пещера отвъд времето и пространството, напомнящо за древните свещени места, където хората са се събирали, за да празнуват връзката си със земята. Някои от обектите изглеждат частично покрити с вещества, подобни на гъбички или бактерии, сякаш природата ги е превзела, докато някои скулптури обединяват човешки и природни форми.

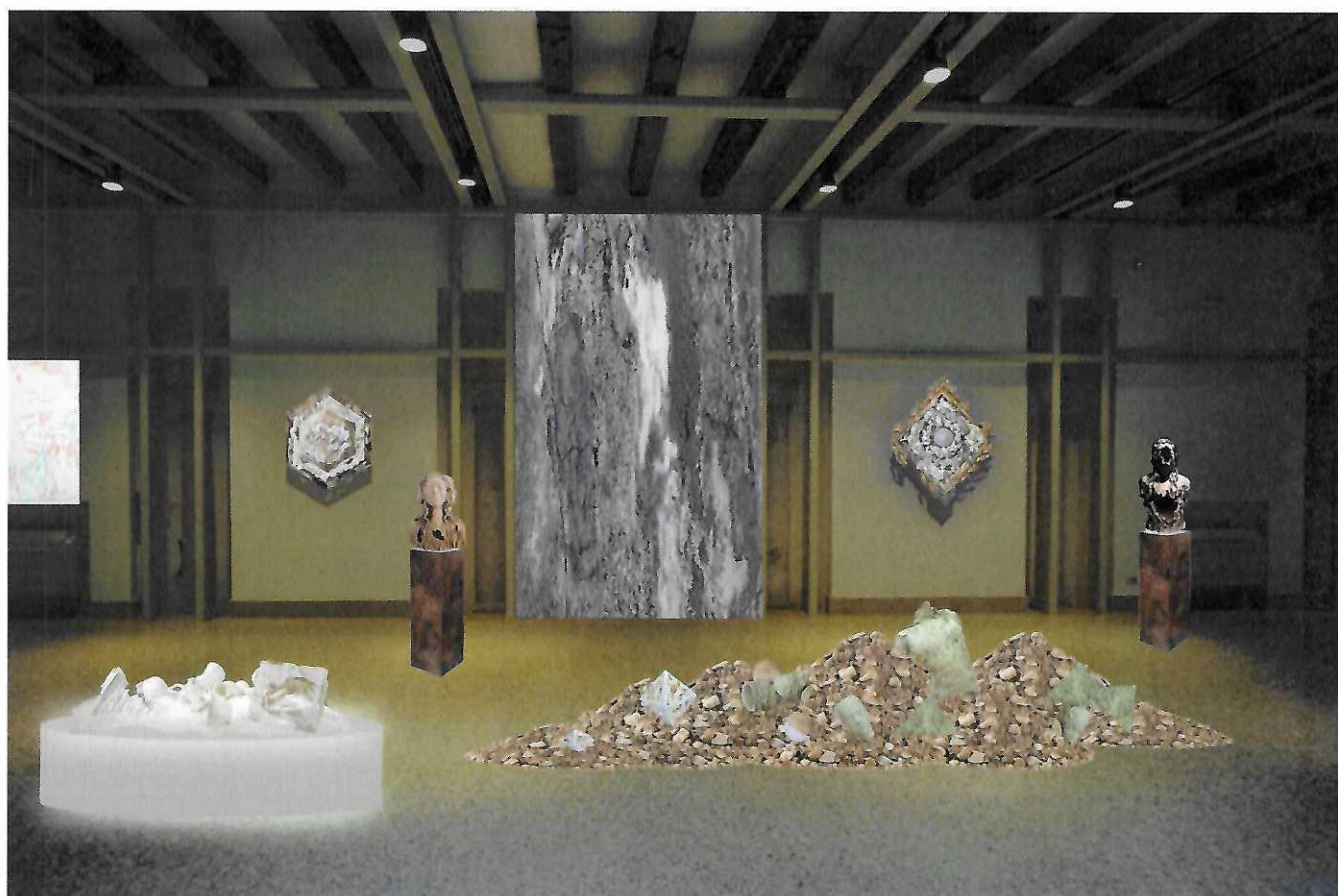
Инсталацията показва следи от минали цивилизации, изкопани от земята. В работата Димова използва препратки към архитектурата и класическата скулптура. Счупените форми и фрагменти се обединяват, за да образуват среда, напомняща изгубена земя. Пукнатините, счупванията и несъвършенствата са неразделна част от творбата, като създават усещане за времето, сякаш корозията и гниенето са ги разяли. Както и природата и човешките взаимоотношения, керамиката като материал не може да бъде контролирана. Творбите повтарят архитектурните форми на Sala Tiziano, пространството за българския павилион. Кръговете, сферите и елипсите повтарят арките на прозорците и лоджията, формата на порцелановите и керамичните изделия отразява старите колони по стените, засилвайки сакралния ефект на пространството. По този начин се напомня за историята на салона като част от религиозно място. Хората имат присъщо чувство или стремеж да принадлежат някъде, да бъдат част от нещо. Това е подчертано в основната изложба на Венецианското биенале под заглавието *Stranieri Ovunque* - Чужденци навсякъде, избрано от куратора Адриано Педроза. Продължаваме да се стремим да достигнем и да преодолеем разделителните линии между нас и останалия свят. В днешния забързан свят обаче все още можем да се почувстваме като чужденци, откъснати и изкоренени. За да се противопоставим на това, Димова ни призовава да обърнем вниманието си обратно към Земята и природата, към нашите корени.

Библиография

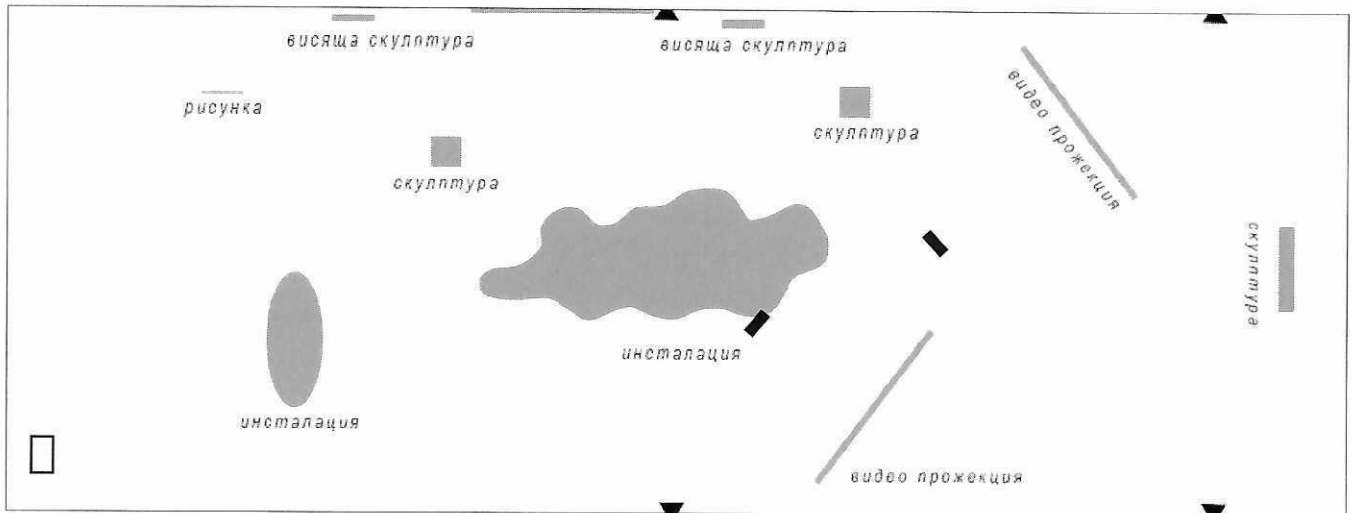
Magnus, Riin, "How did man become unaddressed?" pp.157-164 in *Semiotics in the Wild: Essays in Honour of Kalevi Kull on the Occasion of His 60th Birthday* Eds. Lindström, Kati, Riin, Magnus, Maran, Timo and Tønnessen, Morten. Университет Тарту 2012 г.

Plumwood, Val 2007 <https://australianhumanitiesreview.org/2007/08/01/human-exceptionalism-and-the-limitations-of-animals-a-review-of-raimond-gaitas-the-philosophers-dog/>

ВИЗУАЛЕН МАТЕРИАЛ

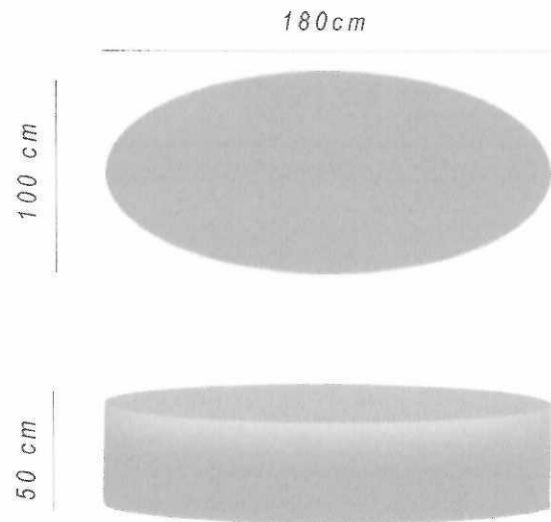
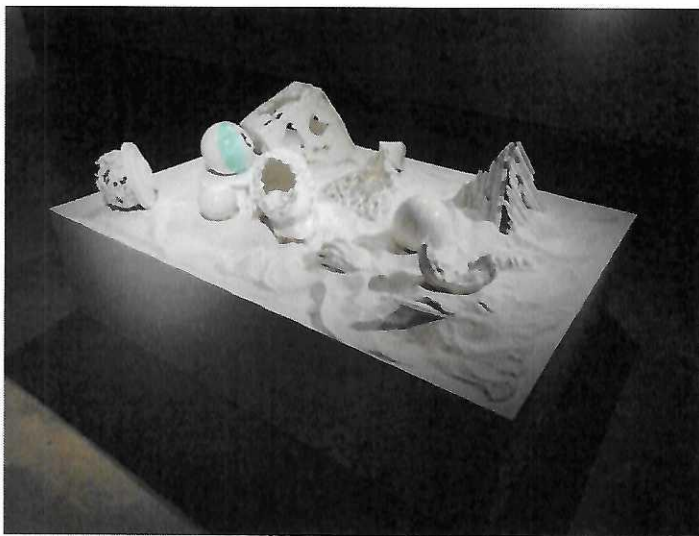

изгледи от пространството

- високоговорители
- видео проектори
- дървена кутия, съхраняваща миксер и тр3 плетри

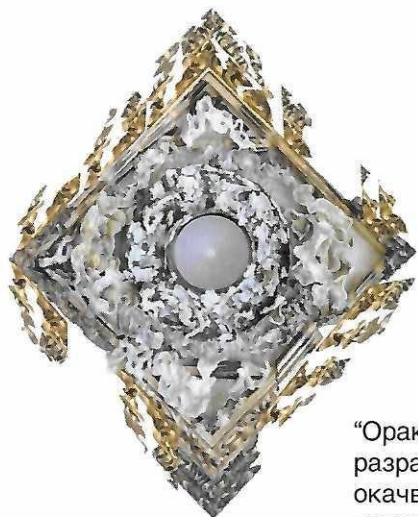
Карта на произведенията в пространството

“Произход-Етер” (2) инсталация, порцелан, пясък, 2022, инсталирана върху метален пиедестал с форма на елипса (хром-никел) размер 180 x 100 x 50 cm (изображението вляво)

вече изработени керамични скулптури, за главната инсталация (1)

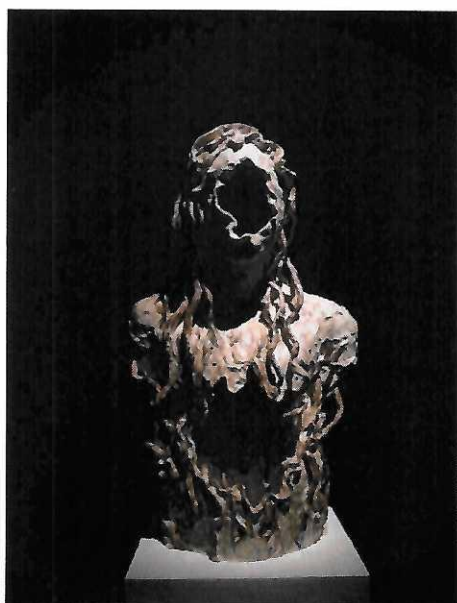
“Оракул I” в процес на разработка (3)
окачването е от тавана към прикрепена метална греда, или към допълнителна стена

“Оракул II” (4)
окачена по същия начин като (3)

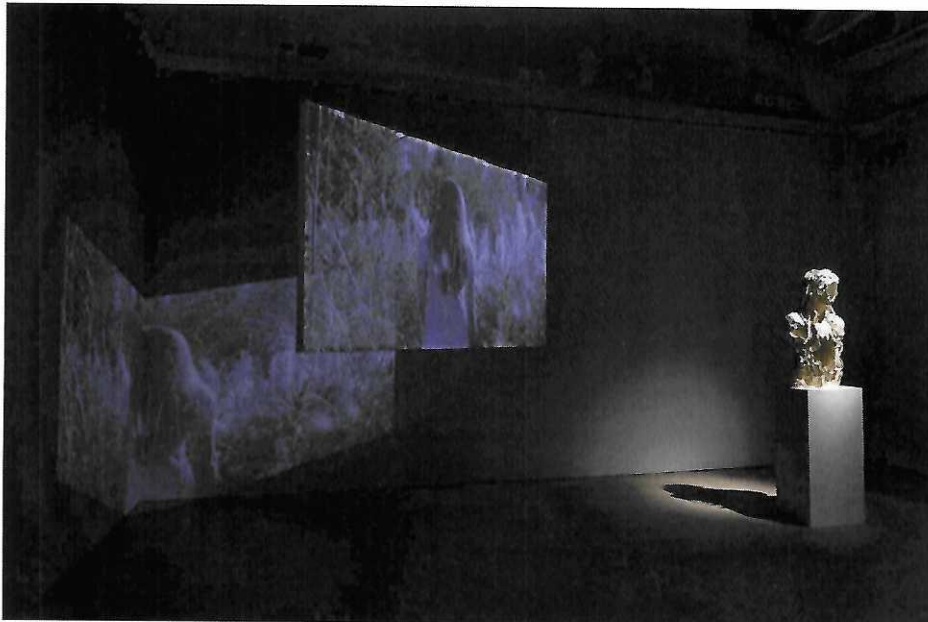
“Entangled” II
работа в процес (6)
инсталирана върху метален постамент

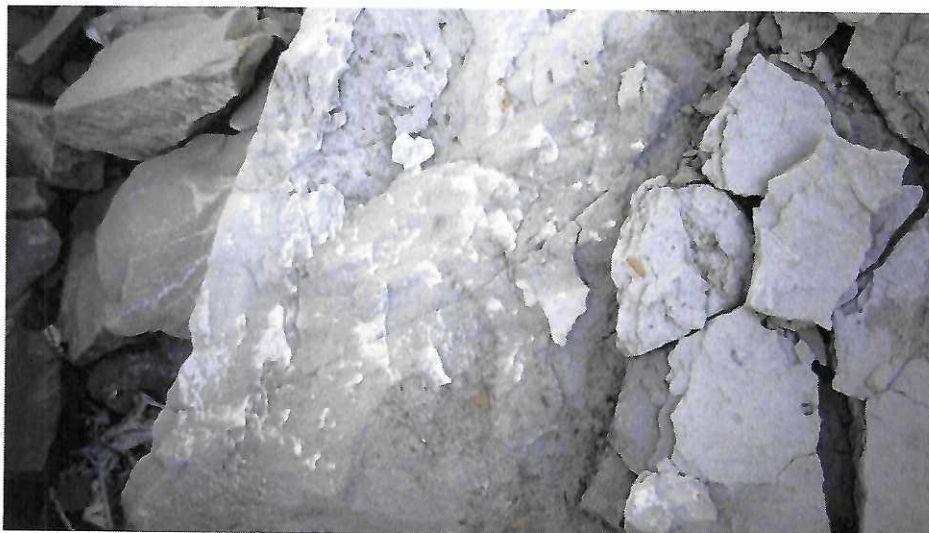
“Entangled”
керамика, глазура, окис
74 x 40 x 25 см
2022 (5) инсталирана
върху метален постамент

изображение на
металния
постамент

изглед на видеото
“Origin” от изложбената
зала в Музея на изкуствата
в Хелзинки, 2022 (9)

изображение от
предстояща видео работа
(10)
Видеото показва изгледи
от каменната кариера край
Габрово

Видеоклиповете ще се прожектират от два проектора, разположени на тавана, върху прозрачни платна с размери 240 x 135 см.

Звукова инсталация - “Ехо от Земята” (11)

преработен звук от капеща вода, вятър, шум, шепнещ глас

Звукът ще идва от четири mp3 плейъра, свързани към високоговорителите (вижте картата за разположението на високоговорителите). Плейърите ще бъдат свързани към миксер, който ще бъде скрит в дървена кутия. Кабелите ще бъдат скрити зад металните решетки. Четирите звука ще се чуват по отделно, когато зрителят е близо до високоговорител. Когато се намира на разстояние, четирите звука ще се смесват и взаимодействат помежду си.

Принт върху прозрачен
текстил, покриващ
прозорците с размер:
18 x 3,57 m. Платното
служи едновременно
като визуална част от
инсталацията и като
затъмняващ материал за
видеопрожекциите.

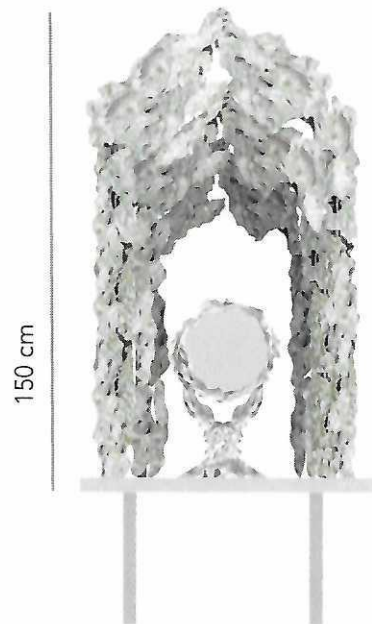
принт върху прозрачно платно с
размери: 2,20 x 3,50 м
отпечатъкът е разположен между
двете висящи скулптури и виси на
металната греда

рисушка (12), скица за предстояща
работа, цветни моливи върху хартия,
каширана върху алуминий, размер:
102 x 75 cm
рисушката виси от тавана с метално
въже

Визуализация на работата - метален
басейн с елипсовидна форма
във вътрешния двор, напълнен с
вода (13). Вътре са разположени
керамични форми. Визуализацията
не показва точните керамични форми
във вътрешността на басейна.

Скулптура от порцелан, монтирана
в края на пространството. (8)
Скулптурата ще бъде поставена на
метален пиедестал. Произведението
наподобява олтар с огледало/
отразяваща повърхност, където
зрителите могат да видят своето
отражение. Състои се от три слоя
метални опорни рамки, върху които
са закрепени порцелановите части.